

Las sèt meravilhas del mond

Las sèt meravilhas del mond son las sèt creacions de l'arquitectura de l'Òme mai remirablas pendent l'Antiquitat. La tièra ne foguèt fixada pel poèta grec Antipater de Sidon, en 140 av. J.-C. :

« Pausèri mos uèlhs sus la muralha de la vasta Babilònia subremontada d'una rota pels carris, sus l'estatua de Zeus a la broa de l'Alfèa, sus jardins suspenduts, sul Colòs del Solelh, sul trabalh enòrme de las nautas piramidas, sul vast tombèu de Mausole ; mas quand vegèri l'ostal d'Artemis que s'elevaba fins als nívols, aquelas autras meravilhas perdèron lor esclat e diguèri : "Levat l'Olimp, jamai lo Solelh vegèt tan bèla causa." »
(Antipater, dins *Antologia palatina*, IX, 58).

Vesèm que lo far d'Alexandria es pas dins aquela tièra d'origina.

Uèi, sonque las piramidas d'Egipta son encara visiblas. L'existéncia passada de las autras foguèt provada per d'escavaments arqueologics, levat la dels jardins suspenduts de Babilònia.

Al sègle XIX, lo poèta francés Victor Hugo ne parlava aital :
« Rhodes est fière, Chéops est grande, Éphèse est rare.
Le Mausolée est beau, le Dieu tonne, le phare
Sauve les mâts penchés,
Babylone suspend dans l'air les fleurs vermeilles,
Et c'est pour moi que l'homme a créé sept merveilles,
Et Satan sept péchés. »

